

افزایش تولید نفت اوپک پلاس

تولیدکنندگان اوپک پلاس در جلسه‌ناتلین روز شنبه خود با افزایش تولید نفت این گروه به میزان ۵۴۸ هزار بشکه در روز در ماه آگوست موافقت کردند. اوپک پلاس که حدود نیمی از نفت جهان را تولید می‌کند، از سال ۲۰۲۲ برای حمایت از بازار، تولید خود را محدود کرده اما امسال روند خود را تغییر داده است تا سهم بازار خود را بازیابد.

افزایش تولید از سوی ۸ عضو این گروه شامل عربستان سعودی، روسیه،امارات عربی متحده، کویت، عمان، عراق، قزاقستان و الجزایر انجام خواهد شد.این ۸ کشور در آوریل، حذف تدریجی یک لایه از محدودیت عرضه به میزان ۲٫۲ میلیون بشکه در روز را آغاز کردند.افزایش تولید در ماه آگوست، بالاتر از افزایش ماهانه ۴۱۱ هزار بشکه در روز است که اوپک پلاس برای ماه‌های مه، ژوئن و ژوئیه تصویب کرده بود. اوپک پلاس که تاکنون به درخواست‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا برای افزایش تولید و کمک به پایین بردن قیمت نفت پاسخ نداده بود،اکنون چشم‌انداز اقتصادی پایدار جهانی و عوامل بنیادین مطلوب بازار از جمله ذخایر پایین نفت را به عنوان دلایل احیای بیشتر تولید ذکر کرده است.

به گفته منابع آگاه، تسریع احیای تولید اوپک پلاس، پس از آن روی داد که برخی اعضای این گروه مانند قزاقستان و عراق، بالاتر از اهداف خود تولید کردند و سایر اعضای را که به کاهش تولید پایبند بودند، خشمگین کردندند. باافزایش تولید در ماه آگوست، اوپک پلاس از آوریل، تولید ۱٫۹۱۸ میلیون بشکه در روز نفت را احیا خواهد کرد و فقط ۲۸۰ هزار بشکه در روز از محدودیت عرضه ۲٫۲ میلیون بشکه در روز باقی می‌ماند. علاوه بر این، اوپک پلاس به امارات عربی متحده اجازه داد تولید خود را به میزان ۳۰۰ هزار بشکه در روز افزایش دهد. بر اساس گزارش رویترز، این گروه هنوز لایه‌های دیگری از محدودیت عرضه به میزان ۲۶۶ میلیون بشکه در روز را حفظ کرده است. اعضای اوپک پلاس قرار است در سوم اوت (۱۲ مرداد) تشکیل جلسه دهند.

گونه التهاب بازار در جنگ ۱۲روزه کنترل شد؟

جانشین وزیر صمت در امور بازرگانی با بیان اینکه تزریق مازاد کالا به مراکز عرضه و افزایش حجم تولید در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه موجب فروکش التهاب بازار شد، گفت: ما نگرانی مردم و خرید مواد را به رسمیت شناختیم و با افزایش عرضه، نتیجه خوبی به دست آمد. محمدصادق مفتح قیمت‌گذاری را متأثر از عرضه و تقاضا خواند و افزود: عرضه باید بر اساس نیاز باشد تا بازار به آرامش و ثبات برسد. بنابراین باید از تمام ظرفیت تولیدی کشور بهره گرفت و تسهیلات صادراتی را به منظور مدیریت تولید تابشانه اجرایی کرد.

به گفته مفتح، ارزان شدن فزاینده کالا موجب زیان تولیدکننده خواهد بود؛لذا کنترل صادرات، واردات و نظارت بر تولید و تأمین نهاده‌های تولیدی باید به‌جد دنبال شود. وی افزود تأمین برق از دغدغه‌های اصلی در حوزه نهاده‌های تولید است که موجب تناسب عرضه و تقاضا خواهد شد. جانشین وزیر صمت بخشی از افزایش قیمت کالا را ناشی از به‌هم ریختگی در تناسب عرضه و تقاضا دانست و تأکید کرد این ۲ پارامتر باید به تعادل برسد.

وی با بیان اینکه دولت با ابزار واردات و صادرات سعی در توازن عرضه و تقاضا و کنترل قیمت‌ها دارد، گفت: مردم در مواقع بحران دچار نگرانی شده و گاه شاهد ذخیره مازاد کالا هستیم، مفتح افزود: مجموعه مدیریت کشور در این زمینه به چتختگی رسیده و تجربیات خوبی دارد، بنابراین در بحران کوتونی هم بازار مدیریت شد و تب فزاینده روزه‌های اول برای خرید و تخفیف داد، مفتح تزریق مازاد کالا به مراکز عرضه و افزایش حجم تولید در جنگ تحمیلی ۱۲ روزه را موجب فروکشی التهاب بازار خواند و تأکید کرد نگرانی مردم با مدیریت صحیح عرضه کاهش یافت. مانگرانی مردم و خرید مازاد را به رسمیت شناختیم ولی با افزایش عرضه، نتیجه خوبی به دست آمد. وی به مهاجرت‌های چندمیلیونی مردم به ۲ استان شمالی کشور نیز اشاره کرد که مدیریت عرضه اذ نان و دیگر اقلام ضروری، جوی آرام را در بازار شهرهای مسافرپذیر رقم زد.

ارزهای رکورددار ریزش در سال ۲۰۲۵ کدامند؟

بولیوار ونزوئلا در بحبوحه تورم بالا و وضعیت نامشخص درآمد‌های نفتی، بیشترین کاهش ارزش را از ابتدای سال ۲۰۲۵ تاکنون در میان ارزهای جهان تجربه کرده است. ارزش بولیوار ونزوئلا در نیمه اول سال ۲۰۲۵ به‌شدت کاهش یافت و نرخ برابری آن در برابر دلار آمریکا از ۵۲ بولیوار در اول ژانویه، ۱۰۶ بولیوار در ۲۷ ژوئن رسید. ارزش این ارز در طول دهه‌ها بسیار بی‌ثبات بوده است. به‌تازگی ارزش بولیوار به دلیل تورم بالا، کاهش ذخایر دلاری، پایان نرخ ارز ثابت و درآمد نفتی نامشخص در بحبوحه تحریم‌های آمریکا، رو به کاهش بوده است.

بر اساس گزارش ویزوال کپیتالیزست، پس از بولیوار، پوند سودان جنوبی دومین سقوط بزرگ ارزش پول ملی را تجربه کرده است. صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی کرده است سودان جنوبی در سال ۲۰۲۵، بدترین عملکرد اقتصادی را خواهد داشت. سودان جنوبی به دلیل جنگ در کشور همسایه سودان که به طابق آن، نفت را به مشترکین بین‌المللی منتقل می‌کند، با اختلال در تولید نفت مواجه شده است. این امر به کاهش قابل توجه درآمد‌های صادراتی منجر شده است که تخمین زده می‌شود روزهانه ۷ میلیون دلار باشد. علاوه بر این، این کشور با تورم شدید و بی‌ثباتی سیاسی روبه‌رو است. دلار آمریکا هم در نیمه اول سال ۲۰۲۵، بدترین ۶ ماه اول سال خود را از سال ۱۹۷۳ تاکنون تجربه کرده است، زیرا سیاست‌های اقتصادی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، سرمایه‌گذاران جهانی را به فروش دارایی‌های دلاری خود واداشته و وضعیت «پناهگاه امن» این ارز را به خطر انداخته است. شاخص دلار، که قدرت این ارز را در برابر سبیدی از ۶ ارز دیگر از جمله پوند، یورو و ین اندازه‌گیری می‌کند، در نیمه اول سال میلادی جاری، ۱۰۸ درصد کاهش یافت.

گزارش «وطن امروز» از گرانی مسکن در سرزمین‌های اشغالی بعد از حملات موشکی ایران

اشغالگر بی‌خانمان

قیمت مسکن در مناطق صهیونیست‌نشین بعد از حملات موشکی ایران ۱۰۰درصد افزایش یافته است

در پی حمله موشکی گسترده ایران به رژیم

صهیونیستی، تل آویو با یکی از پیچیده‌ترین بحران‌های مسکن در تاریخ معاصر خود مواجه شده است. این بحران نه‌تنها ناشی از تخریب فیزیکی زیرساخت‌هاست، بلکه ریشه در بی‌ثباتی روانی، اقتصادی و اجتماعی ناشی از جنگ دارد. بازار مسکن سرزمین‌های اشغالی که پیش از این نیز با چالش‌هایی مانند کمبود عرضه و افزایش قیمت‌ها روبه‌رو بود، اکنون درگیر یک بحران چندلایه شده که ابعاد آن به‌سرعت در حال گسترش است.

در نخستین روزهای پس از حمله، گزارش‌ها حاکی از تخریب گسترده واحدهای مسکونی در شهرهایی چون تل‌آویو، حیفا، اشدود و بئر‌شعب بود. بسیاری از این مناطق به دلیل نزدیکی به مراکز نظامی یا صنعتی، تحت تاثیر حملات قرار گرفتند. در نتیجه، هزاران خانواده خانده‌ای خود را رها کرده و به مناطق مرکزی یا جنوبی پناه برده‌اند. این جابه‌جایی‌های گسترده، فشار مضاعفی بر زیرساخت‌های شهری، خدمات عمومی و بازار اجاره وارد کرده است.

افزایش تقاضا برای مناطق امن‌تر و کاهش شدید عرضه، موجب جهش ناگهانی قیمت‌ها در بازار مسکن شده است. در برخی مناطق، قیمت خرید و اجاره مسکن تا ۲ برابر افزایش یافته و مستأجران با قراردادهای کوتاه‌مدت و نرخ‌های نجومی مواجه‌اند. همزمان، پروژه‌های ساختمانی متوقف شده یا با تأخیر مواجهند، چرا که سرمایه‌گذاران از ریسک‌های امنیتی واهمه دارند و کمبود مصالح ساختمانی و نیروی کار نیز روند بازسازی را کند کرده است.

در این میان واکنش‌های اجتماعی نیز شدت گرفته است؛ اعتراضات مردمی نسبت به ناکارآمدی دولت در مدیریت بحران افزایش یافته است و برخی تحلیل‌گران معتقدند این بحران می‌تواند به تغییرات سیاسی گسترده در ساختار حاکمیت رژیم صهیونیستی منجر شود. در چنین شرایطی، آینده بازار مسکن در سرزمین‌های اشغالی به‌شدت وابسته به تحولات سیاسی، نظامی و اقتصادی پیش‌رو خواهد بود. در ادامه، ۳ سناریوی کلیدی برای آینده بازار مسکن رژیم صهیونیستی ترسیم می‌شود:

نخستین سناریو، رکود جنگی بلندمدت است. در صورت تداوم درگیری‌ها، بازار مسکن وارد رکودی عمیق خواهد شد. معاملات ملکی کاهش می‌یابد، پروژه‌های جدید متوقف می‌شود و سرمایه‌گذاران به بازارهای امن‌تر پناه می‌برند. این وضعیت می‌تواند منجر به افزایش خانه‌های خالی، کاهش ارزش دارایی‌های ملکی و تعمیق بحران اقتصادی شود.

سناریوی دوم، تورم شدید و بی‌ثباتی اقتصادی است. اگر بحران اقتصادی ناشی از جنگ تشدید شود، بازار مسکن نیز دچار تورم افسارگسیخته خواهد شد. افزایش قیمت مصالح، کاهش قدرت خرید شهروندان و بالا رفتن نرخ بهره بانکی، خرید مسکن را برای بسیاری غیرممکن می‌کند. در این شرایط، بازار مسکن به کالایی لوکس برای طبقات بالا تبدیل خواهد شد و شکاف طبقاتی در حوزه مسکن عمیق‌تر می‌شود.

سناریوی سوم به مهاجرت معکوس و کاهش جمعیت شهری اشاره دارد. در صورت تداوم ناامنی، بخشی از جمعیت ممکن است به مناطق روستایی یا حتی خارج از سرزمین‌های اشغالی مهاجرت کنند. این مهاجرت معکوس می‌تواند منجر به کاهش تقاضا در شهرهای بزرگ، افزایش خانه‌های خالی و تغییر الگوی سکونت شود. تمرکز جمعیتی به سمت مناطق کم‌ریسک‌تر خواهد رفت و شهرهای بزرگ ممکن است بخشی از پویایی اقتصادی و اجتماعی خود را از دست دهند.

در مجموع، بحران مسکن در رژیم صهیونیستی پس از حمله ایران، صرفاً یک بحران ساخت‌وساز نیست، بلکه بازتابی از یک بحران عمیق‌تر در حوزه امنیت، اقتصاد و سیاست است. آینده این بازار به‌شدت به نحوه مدیریت بحران، پایان یا ادامه درگیری‌ها و میزان مداخله کابینه رژیم بستگی دارد. اگر رژیم صهیونیستی همچنان بحران‌ساز باشد، این بحران می‌تواند به یک بحران اجتماعی فراگیر تبدیل شود که پیامدهای آن سال‌ها در سرزمین‌های اشغالی ادامه خواهد داشت.

مسیر پیش روی بازار مسکن رژیم در پی حمله موشکی ایران، به مجموعه‌ای از عوامل درهم‌تنیده بستگی دارد. پایان یا ادامه درگیری‌ها، توان کابینه در سیاست‌گذاری مؤثر، میزان مشارکت بین‌المللی و واکنش جامعه مدنی. بحران فعلی بسیار عمیق و پرهزینه است اما شاید فرصتی باشد برای بازنگری در ساختارهای فرسوده، نابرابر و ناکارآمدی که سال‌ها در بازار مسکن رژیم صهیونیستی ریشه دوانده‌اند.

نقش بازیگران بین‌المللی در این مسیر بسیار تعیین‌کننده خواهد بود. ایالات متحده، به‌عنوان اصلی‌ترین متحد رژیم صهیونیستی، احتمالاً در قالب کمک‌های مالی، فنی و امنیتی وارد عمل خواهد شد. بسته‌های حمایتی برای بازسازی زیرساخت‌ها و تأمین مالی پروژه‌های مسکن می‌تواند به احیای سریع‌تر بازار کمک کند، هرچند ممکن است این کمک‌ها مشروط به اصلاحات اقتصادی یا سیاسی خاصی باشند.

اتحادیه اروپایی نیز ممکن است از طریق نهادهایی مانند سرمایه‌گذاری اروپا یا صندوق توسعه منطقه‌ای، در بازسازی مشارکت کند اما برخی کشورهای اروپایی ممکن است به دلیل ملاحظات حقوق بشری یا سیاسی، کمک‌های خود را محدود یا مشروط کنند. در سوی دیگر، چین و برخی کشورهای آسیایی ممکن است

واردات برنج در زمان برداشت برنج در ایران مجاز شد

بازار پایدار برنج در جنگ

در جنگ ۱۲ روزه تنها ۲۵ درصد ذخایر توزیع شده مصرف شد و ذخایر اصلی برنج دست‌نخورده ماند

روان و مستمر انجام نشود، نمی‌توان انتظار کاهش سریع

قیمت‌ها را داشت. این مقام مسؤول بر این باور است با ورود تدریجی تولیدات داخلی و ترخیص بخشی از واردات، بازار برنج به سمت ثبات حرکت خواهد کرد. با این حال، استمرار مدیریت عرضه و تخصیص به‌موقع ارز را شرط اساسی برای بازگشت آرامش به بازار می‌دانند.

خاکی در این باره تصریح کرد: «در صورتی که مشکل تأمین ارز برطرف شود و فرآیند ترخیص سرعت گیرد، پیش‌بینی می‌شود بازار تا شهریورماه به تعادل برسد. البته در این مسیر نقش‌نظارت‌بر توزیع و مقابله با سودجویی نیز بسیار تعیین‌کننده خواهد بود».

وضعیت بازار برنج در جنگ

در جریان جنگ ۱۲ روزه، بازار برنج ایران با چالشی جدی مواجه شد اما برخلاف انتظارات، نه‌تنها بحران گسترده‌ای در تأمین این کالای اساسی رخ نداد، بلکه با مدیریت متمرکز و تزریق هدفمند ذخایر وارداتی، ثبات نسبی در بازار حفظ شد. دولت با بهره‌گیری از ذخایر موجود و بدون نیاز به برداشت از ذخایر استراتژیک، توانست نیاز بازار را پاسخ دهد و از افزایش افسارگسیخته قیمت‌ها جلوگیری کند.

در این دوره وزارت جهاد کشاورزی با تزریق حدود ۶۰ هزار تن برنج وارداتی به شبکه توزیع، نقش کلیدی در کنترل بازار ایفا کرد. این اقدام بخشی از برنامه اضطراری دولت برای مدیریت کالاهای اساسی در شرایط بحرانی بود. گزارش‌ها حاکی از آن است که قیمت برخی برندهای برنج ایرانی در بازار خرده‌فروشی کاهش

آزاد کرده است؛ تصمیمی که در نگاه نخست ممکن است با اصول سنتی حمایت از تولید داخلی در تضاد به نظر برسد اما در واقع می‌تواند نشانه‌ای از بلوغ و تحول در سیاست‌گذاری اقتصادی و امنیت غذایی کشور باشد.

سال‌هاست که ممنوعیت واردات برنج در فصل برداشت، به عنوان ابزاری برای حمایت از شالی کاران داخلی به کار گرفته می‌شود. این سیاست، هرچند در ظاهر به نفع تولیدکننده داخلی است اما در عمل گاه منجر به نوسانات شدید قیمتی، کاهش دسترسی مصرف‌کنندگان به برنج با قیمت مناسب و فشار مضاعف بر اقشار کم‌درآمد شده است. در شرایطی که بازار برنج در ماه‌های اخیر با جهش‌های قیمتی و کاهش عرضه مواجه بوده، دولت ناگزیر به بازنگری در این سیاست سنتی شده است.

چشم‌انداز سیاست ایران برای بازار برنج

آزادسازی واردات در فصل برداشت، اگرچه اقدامی جسورانه تلقی می‌شود اما در بطن خود حامل یک پیام روشن است: ایران در حال حرکت به سوی یک سیاست ذخیره‌سازی هدفمند و استراتژیک در حوزه کالاهای اساسی است. این تصمیم نشان می‌دهد نگاه دولت دیگر صرفاً معطوف به تنظیم کوتاهمدت بازار نیست، بلکه بر ایجاد ثبات پایدار از طریق تقویت ذخایر راهبردی و مدیریت هوشمندانه عرضه متمرکز شده است. در شرایطی که بحران‌های جهانی، تغییرات اقلیمی و نوسانات ارزی می‌توانند زنجیره تأمین غذا را به‌طور جدی تهدید کنند، داشتن ذخایر کافی و متنوع از کالاهای اساسی، نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی انکارناپذیر است. واردات همزمان با برداشت داخلی، اگر با نظارت دقیق، توزیع عادلانه و حمایت هدفمند از تولیدکنندگان همراه شود، می‌تواند به تعادل بازار، کاهش فشار بر مصرف‌کننده و افزایش تاب‌آوری اقتصادی کشور منجر شود. اکنون بیش از هر زمان دیگری، کشور نیازمند سیاست‌هایی است که از منطق «توازن» پیروی کنند؛ توازنی میان حمایت از تولید داخلی و تأمین نیاز مصرف‌کننده، میان مداخلات کوتاه‌مدت و برنامه‌ریزی بلندمدت و میان استقلال غذایی و تعامل هوشمند با بازار جهانی. تصمیم اخیر دولت، اگر در چارچوب یک راهبرد جامع دنبال شود، می‌تواند الگویی برای سایر حوزه‌های کالایی نیز باشد.

در نهایت، آنچه اهمیت دارد نه صرفاً واردات یا ممنوعیت، بلکه داشتن یک نقشه راه شفاف، منعطف و مبتنی بر داده برای مدیریت بازارهای حیاتی کشور است. سرنوشت بازار برنج، امروز به آزمون‌ی برای سنجش بلوغ سیاست‌گذاری اقتصادی بدل شده است.

چنین رویکردی می‌تواند به عنوان گامی مهم در جهت تاب‌آوری اقتصادی و پایداری بازارهای داخلی ارزیابی شود. استمرار این سیاست، در کنار نظارت مؤثر و تخصیص به‌موقع منابع، می‌تواند به تثبیت بازار و تقویت اعتماد عمومی منجر شود.